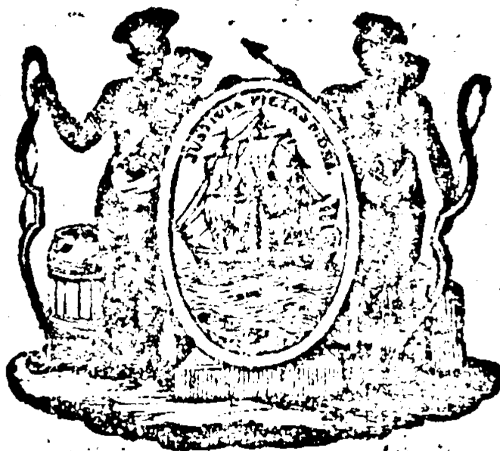
Ao. 1856.
Dingsdag

No. 76.
24 Junij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 Junij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 18 dezer maand No. 757, is tot Wijkmeester van de 2e. *Buitenwijk* van *Paramaribo* benoemd, de Heer H. Tamminga.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 Junij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 18 dezer maand No. 759, is de Heer P. M. Schotborgh benoemd tot *Loods* voor het vaarwater te *Nickerie.*

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 Junij 1856.

Alzoo J. H. Berasueta van het Gouvernement heeft verzocht om een perceel land gelegen ten Zuiden van den rijweg naar *Kwatta*, groot *twee* bunders, in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop, eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen, zullende anders over het perceel land door het Gouvernement worden beschikt naar aanleiding der Publicatie van den 13den Julij 1846 G. B. e. a. No. 8.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

20 Junij. Van het slavenkind *Hermina*, geboren in 1852, dochter van *Johanna Margaretha*, toebehoorende voor den vrijdom aan A. Weenink.

» » Van den slaaf *Edwin*, geboren in 1825, zoon van *Plantina*, toebehoorende aan Mr. J. Æ. Lisman.

» » Van de slavin *Leentje*, geboren in 1809, (moedersnaam onbekend) toebehoorende aan F. G. Caupain.

» » Van den slaaf *Hermanus*, geboren in 1833, (moedersnaam onbekend) toebehoorende voor den vrijdom aan S. Abendanon Sz.

20 Junij. Van den slaaf *Pietje*, geboren in 1840, zoon van *Meintje*, toebehoorende aan de minderjarige C. L. Muntz.

» » Van de slavin *Christina*, geboren in 1808, (moedersnaam onbekend) toebehoorende aan J. H. C. Smoor.

» » Van de slavin *Wilhelmijntje*, geboren in 1836, dochter van *Pollij*, toebehoorende voor den vrijdom aan C. A. Dorwart.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 17 Junij 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat tengevolge van het daartoe door W. P. Austin gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de slavin *Constantie*, geboren in 1835, dochter van *Antje*, toebehoord hebbende aan de Gouvernements Plantaadje *Catharina Sophia*; — En dat gemelde gemanumitteerde voortaan, de namen zal voeren van:

Josephina Constantie Alstein.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 23 Junij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 20n. dezer maand No. 774, is tot *Lid van de Commissie van Onderwijs* benoemd, de Heer J. Delmonte Lyon.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 23 Junij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 20n. dezer maand No. 778, is, tengevolge van het aan den Heer Mr. G. J. A. Bosch Reitz verleend *eervol* ontslag als Lid van den Kolonialen Raad, tot Voorzitter van de Commissie voor de Patenten, over dit jaar benoemd, het Lid van den Kolonialen Raad W. Humphreijs.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 18 Junij 1856.

Krachtens resolutie van den Heer Gouverneur dd. 18 Junij dj. No. 760, zijn tenzelfden dage, uithoofde van de bestaande urgentie, met dispensatie van de gebruikelijke Zondags-geboden, in den huwelijken staat opgenomen:

Mr. Hendrik Charles Focke
en
Maria Tomeshuizen.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris, Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 20 Junij 1856.

Op heden zijn in den huwelijken staat opgenomen, met dispensatie van de Zondags geboden:

Joannes Theodorus van Leeuwaarde, zich noemende en schrijvende Johannes Albertus van Leeuwaarde, ook wel: Johannes Albertus Theodorus van Leeuwaarde
en
Sophia Petronella Floortje Fokké.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris, Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 22 Junij 1856.

Op den 13n. Junij 1856 zijn in ondertrouw opgenomen:

Jan Noordberg, zich schrijvende Jan Noordbergh
en
Louisa Noordbergh.

Arnoldus Voets
en
Martina Jacoba Elisabeth Febrier, weduwe van Petrus Franciscus Maes.

Samuel Fernandes
en
Rachel David Jessurun Lobo.

Jonathan Angus
en
Adolphina Hendrietta Driessen zich noemende en schrijvende Petronella Adolphina Hendrietta Driessen.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Tweede afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1o. De slaaf *Kadet*, aankomende J. C. Gomperts.
2o. De slavin *Mietje*, aankomende wed. J. T. Langguth geb. Mackenzie.
3o. De slaaf *Frederik*, aankomende D. Nassij.
en 4o. De slaaf *Eduard*, aankomende C. L. des Touches.

Terwijl sedert 1o. Mei jl. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slavin *Caro*, aankomende Helena Mengel.
2o. De slaaf *Albert*, aankomende den Bl. M. J. Zschuschen.
3o. De slaaf *Eduard*, aankomende J. C. Doerleben.
en 4o. De slavin *Naatje*, aankomende pl. *Gelderland*.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 20 Junij 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transporten.

Den 19den Junij 1856. De Exploicteur aan J. B. de Mesquita Jz., van het Erf met al de daaropstaande Gebouwen aan de *Hooge Straat*, N. W. La. E No. 363, O. W. La. D No. 778*a*.

Den 20sten. A. H. van Borcharen aan J. Morison, van het Huis en Erf op den hoek van de *Wageweg* en *Rust en Vrede Straten*, N. W. La. B No. 155, O. W. La. D No. 96.

Paramaribo, den 20 Junij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
(9257) MARTINI VAN GEFFEN.

De *COMMISSIE* van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, heeft het genoegen ter kennis te brengen, dat de Collecte over 1855, ten behoeve van de verminkte en blinde Militairen van Waterloo en latere tijden, of van de Weduwen en Weezen van gesneuvelden heeft opgebragt

Van de Ingezetenen van *Paramaribo*	*f* 127,97⁵
» den Heer C. A. WOIS	» 250,00
» de Militairen in de Kolonie	» 244,82⁵
» een Onbekende	» 2,45
» de Oorlogschepen *de Schorpioen*, *de Lynx* en *Curaçao*	» 33,63
» het district *Coronie*	» 34,90
» » » *Nickerie*	» 13,29
» de divisie *boven Cottica* en *Perica*	» 24,45
» » » *Saramacca*	» 12,00
» » » *boven Suriname en Thorarica*	» 10,50
» » » *beneden Cottica*	» 8,00
» » » *Para*	» 10,00
Te zamen	*f* 772,02

terwijl van de divisie *beneden Commewijne* het berigt nog wordt ingewacht.

Paramaribo, den 21 Junij 1856.

De Commissie voornoemd,
DE NORMANDIE s'JACOB,
Luit. Kolonel.
J. F. A. VAN ROSEVELT,
2e Luitenant.

(8111) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 27sten Junij 1856, des voormiddags te *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De slaven *Susanna*, *Alexis*, *Venus*, *Bonheur*, en *Latona*, aankomende den boedel J. C. Neij.

Paramaribo, den 23 Junij 1856.
SIMON ABENDANON Sz.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Uit Rotterdam, wordt het volgende gemeld:

Wij vernemen dat de kamer van koophandel en fabrieken zich tot de regering heeft gewend, met verzoek het registratieregt van 4 pCt. krachtens de wet van 8 Augustus 1850 verschuldigd bij het onder Nederlandsche vlag brengen van buitenslands gebouwde schepen, afteschaffen, en dit voornamelijk op grond; dat door het ophouden van den oorlog, thans eene menigte stoombooten in Engeland is beschikbaar geworden, en ten verkoop wordt aangeboden, en alzoo door den voorgestelden maatregel de uitbreiding der stoomvaart onder onze nationale vlag, juist tegenwoordig zeer zou kunnen bevorderd worden.

Duitschland.

Nu de vrede met Rusland gesloten is, behelzen eenige der meest vrijmoedige Duitsche dagbladen, onder den titel van: *Afrekening*, onderscheidene beschouwingen nopens hetgeen hierbij, bijzonder voor Duitschland, gewonnen of verloren is. In de eerste plaats gispen zij de aanmatigingen der Berlijnsche dagbladen, volgens welke Pruissen door zijne onzijdigheid, meer tot het erlangen van dit resultaat zou hebben bijgedragen dan Oostenrijk, dat volgens hen eene ontzaggelijke krijgsmagt op de been gebragt en millioenen schats opofferd heeft, zonder voor den eigenlijken uitslag veel gedaan te hebben. Het gedrag van Oostenrijk verdient, over het algemeen, meer goedkeuring dan dat van Pruissen. Zonder hierbij te blijven stilstaan, wordt door deze dagbladen de vraag gedaan, welk voordeel uit dit alles voor Duitschland is ontsproten? Heeft Duitschland van deze gelegenheid gebruik gemaakt, om voor het oog van de wereld, als eene ontzag inboezemde magt te verschijnen? Is Duitschland in deze groote Europesche vraag met dien nadruk opgetreden, waartoe het in alle opzigten grond en regt had? Het heeft, wel is waar, zijne troepen onder de wapenen gebragt, doch daardoor heeft het niet het minste bijgedragen tot het herstel van den vrede. Ofschoon het hierdoor vele millioenen heeft opgeofferd, heeft het niet eens het regt verworven, hiervoor eenige schadevergoeding te eischen. Indien het op eene meer krachtdadige wijs te werk ware gegaan, zou het misschien gelukt zijn, om Rusland terug te dringen van de geavanceerde stelling, die het aan de oostelijke grenzen van Duitschland heeft ingenomen, en van waar het ten allen tijde, tot in het hart van Duitschland kan doordringen. Misschien zou ook nog een ander belangrijk doel bereikt zijn geworden, namelijk om de oordelijke grenzen van Duitschland tegen gevaren te beveiligen, waarmede Rusland als eventuele toekomstige bezitter van den Deenschen troon het in lateren tijd kan bedreigen. De slotsom dier beschouwingen komt daarop neder, dat Duitschland voor het tegenwoordige niets heeft gewonnen en voor de toekomst nog steeds bedreigd blijft, zoowel uit het Oosten als uit het Westen. Van de reorganisatie der Vorstendommen, verwachten deze dagbladen mede geen goed gevolg. Volgens hen bieden de grondslagen, waarop deze hervormingen gevestigd zullen worden, geenerlei waarborg aan voor de toekomst. Zij zullen even als vroeger blootgesteld blijven aan den invloed der Russische intrigues, en geen schutsmuur vormen tegen de mogelijke bedoeling van Rusland om, in meer gunstige tijden, Turkije op nieuw te bestoken. Enkel door de vereeniging dier Vorstendommen onder een eigen vorst en eene nationale wetgeving, berekend om het gevoel van zelfstandigheid en onafhankelijkheid bij het volk op te wekken, konde dit gevaar vermeden en de bloei dezer gewesten op den duur bevestigd worden. Met betrekking tot dit vredesverdrag, zijn de beschouwingen der voornaamste Oostenrijksche dagbladen van een meer gunstigen aard. Ofschoon zij het, over het algemeen, als onvolledig beschouwen, en naauwelijks opwegende tegen het onmetelijke verlies, aan menschen en geld ondergaan, is dan toch het groote voordeel behaald, dat de illusie nopens de onweerstaanbare magt van Rusland vernietigd is, dat bij deze gelegenheid tevens alliantien zijn tot stand gekomen, die niet op veranderlijke grondbeginselen, maar op wederkeerig nationale belangen gegrond zijn. Bovendien heeft voor Oostenrijk dit vredesverdrag nog het belangrijke resultaat opgeleverd, dat de vrijheid der scheepvaart op den Donau hersteld en voor de toekomst gewaarborgd is, en wijders dat door het terugschuiven der Bessarabische grenzen, Rusland opgehouden heeft een oeverstaat te zijn hetgeen tot dusverre eene bestendige bron van belemmeringen voor het handelsverkeer op dien stroom was.

— Volgens de *Frankf. O. P. A. Ztg.*, is het kabinet van Weenen voornemens, binnen eenige dagen eene nota naar Napels te zenden, inhoudende eene aanbeveling aan den koning om die hervormingen in zijn rijk in te voeren, welke de omstandigheden mogten vereischen. Eene soortgelijke nota zou aan de Pauselijke regering worden gezonden.

— De landverhuizing heeft in de laatste jaren zulk eene uitbreiding in Duitschland gekregen, dat men op middelen bedacht is, deze zaak bij eene algemeene wet te regelen. Op het deswege gedane voorstel in den bondsdag is door eene commissie een gunstig rapport uitgebragt. Men heeft hierbij vooral op het oog de nationaliteit der Duitschers in vreemde werelddeelen te blijven erkennen en aldus hunnen band met het moederland te behouden. Reeds heeft de bondsdag besloten om de verschillende bondsstaten uit te noodigen tot het mededeelen van de wetten en bepalingen op het stuk der landverhuizing, in elk dier landen van kracht, ten einde des te beter deze aangelegenheid ten algemeenen nutte te kunnen regelen.

— De regering te Coblenz (Pruissen) heeft een besluit genomen, krachtens hetwelk het aan jongelingen die hun zeventiende jaar nog niet zijn ingetreden, strengelijk verboden wordt om tabak, of cigaren te rooken.

— Uit Dortmund wordt dd. 10 Mei medegedeeld dat voor eenige dagen aldaar een ter dood veroordeelde moordenaar om de hem wachtende straf te ontgaan, gedurende tien dagen alle spijs en drank geweigerd heeft en dien ten gevolge den hongerdood gestorven is. Alle pogingen om hem te bewegen iets te gebruiken bleven vruchteloos. Waarlijk een kracht van wil en zelfbeheersching eene betere zaak waardig.

Engeland.

Uit Plymouth wordt van den 8sten Mei gemeld, dat onder de aldaar gestationneerde afdeeling van het Duitsche vreemde legioen, eene muiterij is uitgebarsten. Reeds sedert eenige weken liep te Plymouth het gerucht, dat het derde jagerkorps misnoegd was, en deze geruchten werden daardoor bevestigd, dat het grootste gedeelte er van, van het kamp te Makar Heights naar de stad zelve verplaatst werd. De grond van deze ontevredenheid moet in de inhechtenisneming van een sergeant gelegen zijn, die zich schriftelijk over de gestrengheid van den kolonel beklaagd had. Zijne compagnie weigerde daarop aan de verdere bevelen van den kolonel te gehoorzamen. Die compagnie (65 man) werd dus naar de citadel te Plijmouth gebragt en aldaar geconsigneerd. Militie soldaten ontvingen bevel hun te bewaken, terwijl de artillerie uit Devonport naar Plijmouth ontboden werd. Een korporaal en vier man werden voor den krijgsraad geroepen, terwijl het overige gedeelte der compagnie tot nadere beschikking in de citadel zal blijven. Aan de vastberadenheid der officieren heeft men het te danken, dat de muiterij zoo spoedig onderdrukt is.

— Volgens brieven uit Riga, dd. 3 Mei, is het committé van de beurs aldaar het met de Londensche kapitalisten, die den aanleg van den spoorweg in Rusland wilden op zich nemen, dienaangaande eens geworden. Onder de voorwaarden behoort ook die, dat de Engelsche aandeelhouders de geheele controle over den aanleg en het bestuur des spoorwegs bekomen.

Denemarken.

Denemarken is met de Sondtol kwestie nog niets gevorderd. Van de conferentie verneemt men niets. Intusschen loopen de twee maanden, welke de Vereenigde Staten als eene verlenging van het tractaat toegestaan hebben, om de Deensche regering gelegenheid te geven de zaak te regelen, spoedig ten einde, en men weet niet of Amerika nieuwe verlenging bewilligen zal. De Engelsche regering heeft, zooals te voorzien was, het voorstel tot kapitalisatie geweigerd aan te nemen, maar een tegenvoorstel gedaan, waarvan de inhoud nog niet met voldoende zekerheid bekend is. Doch de moeijelijkheid ligt niet zoo zeer in de betrekking van Denemarken tot de continentale mogendheden; maar wel in de absolute weigering van Amerika, dat tot nu toe van geene voorstellen hoegenaamd wilde weten.

Eene andere aangelegenheid, die voor Denemarken al meer en meer het karakter van een ernstig binnenlandsch conflict dreigde aan te nemen, was het voorstel der elf leden van den rijksraad, om de geoctrooijeerde constitutie van 2 October voor de gezamelijke monarchie aan de provinciale landdagen der hertogdommen ter goedkeuring te verzenden, welk voorstel, na voor de eerste maal gelezen te zijn, bij de tweede stemming in den rijksraad met eene groote meerderheid is verworpen. Hevige discussien zijn daarover gevoerd, zoowel bij de eerste als bij de tweede stemming. Men dacht algemeen, dat de parlementaire overwinning, welke de Deensche regering ten deze behaald heeft, den heer Blome, die aan het hoofd der elf voorstellers stond, zou bewegen zich tot den Duitschen bondsdag te wenden tot het bekomen van regt in de billijke aanspraken der hertogdommen. In het vuur der discussien moet althans de heer Blome dit hebben laten doorstralen.

Thans heeft hij verklaard, daartoe niet te zullen overgaan, waardoor aan de regering welligt vele moeijelijkheden met den bondsdag bespaard worden, want dit ligchaam is tuk op het behoud der regten van de hertogdommen. Nu echter heeft een lid der uitsluitend Deensche partij in den rijksraad een voorstel gedaan tot herziening der constitutie, daar ook die partij geene eenheid in de staatsregeling der geheele monarchie wenscht.

De kroonprins heeft thans eindelijk den eed op de constitutie van de gezamenlijke monarchie afgelegd, nadat de koning hem zitting verleend heeft in den staatsraad.

Handelsstelsel in Frankrijk.

In Frankrijk had gedurende de maand April een gewigtig feit plaats: eene herziening van het tarief, gewigtig niet zoo zeer om de veranderingen, welke de handelswetgeving daardoor onderging, als wel omdat de beraadslagingen, welke daarover werden gehouden, de denkbeelden omtrent handel en nijverheid van het wetgevend ligchaam en de regering doen kennen. Het aangeboden wetsontwerp toch doet hoofdzakelijk niets anders dan in eene wet de verschillende wijzigingen zamenvatten, welke sedert 1814 reeds bij verschillende besluiten, door de regering in het tarief waren gebragt. Deze waren meestal in een vrijgevigen geest genomen. Een groot fabriekant, de heer Randoing, werd belast rapport uit te brengen over het verslag der commissie, met het onderzoek van het ontwerp belast. Reeds de zamenstelling dier commissie deed zien, welke rigting het wetgevend ligchaam toegedaan was. De heer Randoing verklaarde onder anderen dat de nationale arbeid, een oogenblik verontrust door maatregelen, die met regt als noodlottig voor het land zouden worden beschouwd, indien ze stelselmatig en algemeen werden gevolgd, zich gerust kan stellen door de overtuiging, dat de regering de industriën, welke den rijkdom en den trots des lands uitmaken, niet zal compromitteren door het toepassen van theorien welke, hoe schoonklinkend en hoe vernuftig ook uitgedacht, evenwel door de ondervinding en een onbevooroordeeld gemoed als hoogst nadeelig worden beschouwd. Zooals men ziet, duidelijker kon men zich wel niet verklaren. De commissie drukte dan ook de hoop uit, dat de regering steeds aan den nationalen arbeid eene verstandige bescherming zal verleenen, en dat daar waar wijzigingen ingevoerd werden, deze in staat mogten zijn een tweeledig doel te bereiken, namelijk: eerbiediging van den arbeid en verbetering van het lot des verbruikers.— Dit laatste behoort zeker het doel van iedere handelswetgeving te zijn, hetwelk echter met eene zoogenaamde bescherming der nationale nijverheid onmogelijk te bereiken is.

Een lid van het wetgevend ligchaam kwam tegen dit rapport op en wees onder anderen aan, dat het gedrag der regering geheel in strijd was met de in het rapport vervatte beginselen. Dit was het sein voor de regering, om voor hare meening in deze hoogstgewigtige aangelegenheid rond voor den dag te komen, hetwelk zij bij monde van den heer Baroche deed. Deze verklaarde dat dezelfde beginselen die, in 1851 door den heer Fould, toen minister van financien, bij de behandeling derzelfde kwestie in de wetgevende vergadering als de uitdrukking der regering werden blootgelegd, ook thans door haar behartigd werden; zoodat zij na verloop van vijf jaren niets anders had te doen, dan zijne verklaring tot de hare te maken. Die verklaring was, dat het gouvernement niet zal afwijken van het handelsstelsel, sedert den vrede gevolgd, dat strikt beschermend was en niet anders dan voorzigtig voortschrijdende op het gebied van vooruitgang; dat het beginsel van vrijen handel plegtig wordt verworpen, als niet geëigend voor Frankrijk, want het zou uitloopen op den ondergang zijner industrie. Bij het verwerpen van dit beginsel zouden desniettemin de verouderde en nuttelooze verbodsmaatregelen opgeheven worden. — Na deze verklaring was men volkomen gerust gesteld nopens de verdere inzigten der regering, en het wetsontwerp werd met algemeene stemmen aangenomen. Of de Fransche regering desniettemin onweerstaanbaar tot den vrijen handel zal getrokken worden, zal de tijd moeten leeren. Zeker is het, dat enkele maatregelen, welke zij nu en dan gedwongen wordt te nemen, bewijzen, dat ook zij geen tegenstand kan bieden aan hetgeen de tijdgeest gebiedend vordert.

De Sardinische Nota.

Het volgende is de »Nota" of het »Protest", aangeboden door de HH. Cavour en Villamarina aan de Gouvernementen van Frankrijk en Engeland, gedagteekend 16 April 1856, en door graaf Cavour in de Kamer te Turin op den 7 Mei 1856 voorgelezen.

»De ondergeteekenden, gevolmagtigden van Z. M. den Koning van Sardinie, vol vertrouwen op de gevoelens van regt en billijkheid der Gouvernementen van Frankrijk en Engeland, en op de blijken van vriendschap die zij jegens Piemont betoonen, hebben nooit opgehouden te hopen, sedert de opening der konferentien, dat het kongres van Parijs niet zoude scheiden, zonder in ernstige overweging te nemen den toestand van Italie, en te beraadslagen over de middelen, die men zoude kunnen aanwenden tot herstelling van deszelfs politiek evenwigt, hetwelk thans verstoord is door de bezetting van een groot deel der provincien door vreemde troepen. — Verzekerd van de medehulp hunner bondgenooten, konden zij niet denken dat eenige andere mogendheid, na zulk een levendig en edelmoedig belang aan den dag gelegd te hebben, omtrent het lot der Oostersche christenen van de Slavonische en Grieksche stammen, weigeren zoude om zich te interesseren voor het Latijnsche geslacht, dat voorzeker nog ongelukkiger is, ter oorzake van den vergevorderden graad van beschaafdheid, die het bereikt heeft, en die het te inniger de gevolgen van slecht bestuur doet gevoelen.

»Die hoop is teleurgesteld geworden!

»Niettegenstaande de goede wil van Frankrijk en Engeland, niettegenstaande hunne welgemeende pogingen, verpligtte de hardnekkigheid van Oostenrijk, dat de overwegingen van het kongres zich striktelijk bleven bepalen tot de spheer der kwestien, die men voor deszelfs bijeenkomst uitgewerkt had, en is zij de oorzaak geweest, dat deze vergadering, op welke de blik van Europa gerigt was, hare zittingen weldra eindigende, niet alleen niets heeft gedaan wat strekken kon, om de wonden van Italie te heelen, maar zelfs voor de toekomst aan de andere zijde der Alpen, geen straal van hoop gegeven heeft, welke in staat zou zijn, de gemoederen te kalmen, en berekend om het tegenwoordige met onderwerping te dragen.

»De zonderlinge positie, door Oostenrijk in het kongres bekleed, maakte misschien dit betreurenswaardig resultaat onvermijdelijk. De ondergeteekenden zijn gedwongen, dit te bekennen. — Tevens, zonder het minste verwijt aan hunne bondgenooten te doen, geloven zij het hunnen pligt te zijn, om hunne ernstige aandacht op de treurige gevolgen te vestigen, die daaruit voor Europa, voor Italie en in het bijzonder voor Sardinie kunnen voorvloeijen.

»Het zal overbodig zijn, hier eene naauwkeurige schilderij van Italie af te malen. Wat in deze landen heeft plaats gegrepen is te zeer bekend. Het sijstema van onderdrukking en reactie begon in 1848 en 1849, — geregtvaardigd misschien in deszelfs oorzaak, door de oproerige verstoringen, die toen juist gedempt waren, — en blijft voortduren zonder de minste verzachting. — Men mag zelfs zeggen dat het, met weinige uitzonderingen, uitgeoefend wordt met verdubbelde gestrengheid.

Nooit waren de gevangenissen en kerkers zoo vol met personen wegens politieke oorzaken veroordeeld; nooit is het getal bannelingen grooter, nooit is de politie onverdragelijker geweest, en de krijgswet gestrengelijker toegepast geworden. Wat in Parma plaats grijpt, bewijst dit maar al te duidelijk.

» Zulke middelen van gouvernementswege moesten noodzakelijk de bevolking in een' voortdurenden staat van opgewondenheid en oproerige gisting houden."

» Zoodanig was de toestand van Italie vóór seven jaren. Desniettegenstaande scheen de populaire beroering onlangs gekalmd te zijn. De Italianen, een hunner nationale vorsten zich ziende vereenigen met de groote Westersche mogendheden, ter handhaving van het beginsel van regt en billijkheid, en tot verzachting van het lot hunner mede geloofsgenooten in het Oosten, koesterden de hoop dat de vrede niet gesloten zoude worden, zonder hun eenige verligting in hunnen rampspoed te bezorgen. Die hoop hield hun kalm en onderworpen; maar wanneer zij de negatieve resultaten van het Parijzer kongres vernemen; wanneer zij bewust worden dat Oostenrijk, ondanks de goede diensten en edelmoedige voornemens van Frankrijk en Engeland, alle beraadslaging weigert, — dat het zelfs niet eens wilde treden in een onderzoek van de middelen, geschikt om sulk eenen treurigen staat van zaken te verbeteren, — dan blijft er geen de minste twijfel over of die sluimerende opgewondenheid zal onder hen, geweldiger dan ooit, opgewekt worden. — Overtuigd dat zij niets te verwachten hebben van de staatkunde en van de pogingen der mogendheden die belang in hun lot stellen, zullen zij, met het vuur aan het zuiden eigen, zich in de armen werpen der oproerige en orde omverwerpende partij, en Italie zal op nieuw het brandpunt worden van zamenzweringen en opstanden, die misschien door verdubbelde gestrengheid, onderdrukt zullen kunnen worden, maar die de minste Europesche beroering, op de geweldigste wijze kan doen uitbarsten. Zoo treurig een staat van zaken, die de aandacht verdient van Frankrijk en Engeland, welke evenzeer belang hebben bij de handhaving van orde en de geregelde ontwikkeling der beschaving, — moet natuurlijk het gouvernement van den koning van Sardinie, in den hoogsten graad ter harte gaan. De opwekking van oproerige driften in al de landen die Piemont omgeven ten gevolge van oorzaken, wier aard het levendigste populaire medegevoel kan beroeren, stelt het bloot aan gevaren van de uiterste bedenkelijkheid, welke die standvastige en matige staatkunde kunnen compromitteren die zulke gelukkige resultaten in het rijk heeft opgeleverd, en waardoor hetzelve de sijmpathie en de achting van het verlicht Europa verworven heeft.

» Maar dit is niet het eenige gevaar dat Sardinie bedreigt. Een nog grooter gevaar is het gevolg van de middelen, door Oostenrijk gebezigd, om de oproerige gisting in Italie te onderdrukken. — Aangezocht door de Souvereinen der kleine Italiaansche staten, die magteloos zijn om het misnoegen hunner onderdanen te bedwingen, bezet deze mogendheid met zijne soldaten het grootste deel der vallei van de Po en van midden Italie, en doet haren invloed op eene onwederstaanbare wijze gevoelen; zelfs in de landen waar zij geene krijgsmagt heeft. Rustende aan de eene zijde op Ferrara en Boulogna, strekken hare troepen zich uit tot Ancona, de uitgestrektheid van de Adriatische see, welke op deze wijze een Oostenrijksch meer geworden is; aan de andere zijde, meesteres van Piacenza, welke zij in strijd met den geest, zoo niet met de letter van de verdragen van Weenen, in eene vesting van den eersten rang, tracht te hervormen, heeft zij ook nog een garnizoen te Parma, en legt zij zich er op toe, om hare krijgsmagt, langs de geheele Sardinische grensscheiding van de Po tot aan den top der Appenijnen te deploijeren.

» Deze voortdurende bezetting door Oostenrijk van landen, die hetzelve niet toebehooren, maakt het absoluten meester van bijna geheel Italie, verstoort het evenwigt, door het Weener-Verdrag vastgesteld en is eene voortdurende bedreiging voor Piemont.

» Dikwerf van alle zijden door de Oostenrijkers omringd, wier getal zich uitbreidt aan zijne Oostelijke grenzen; geheel open, — verkeert dit land in eenen staat van onophoudelijke vrees, die het verpligt, om gewapend te blijven en verdedigende maatregelen te nemen, welke uiterst schadelijk zijn voor deszelfs financien, die al reeds zwaar belast zijn geworden door de gebeurtenissen van 1848 en 1849 en door den oorlog, in welken zij onlangs deelgenomen heeft.

» De daadzaken, die de ondergeteekenden hebben blootgelegd, zijn voldoende, om de gevaren der positie, in welke het gouvernement van den koning van Sardinie zich geplaatst vindt, te doen erkennen. Van binnen verontrust door de handelingen van oproerige driften, van buiten allerwegen beroerd door een sijstema van geweldige onderdrukking en bedreigd door de vreemde bezetting en de uitbreiding van Oostenrijks magt, kan het te eenigertijd genoodzaakt worden, om uiterste maatregen te baat te nemen, waarvan het onmogelijk is, de gevolgen vooral te berekenen.

» De ondergeteekenden twijfelen niet, of zulk een' staat van zaken zal de zorgvuldigheid der gouvernementen van Frankrijk en Engeland opwekken, niet alleen ter oorzake van de opregte vriendschap en de wezenlijke meêwarigheid, welke deze mogendheden betuigen te koesteren voor den vorst, die alléén, onder allen, op het oogenblik dat hun welslagen zeer onzeker was, zich openlijk ter hunner gunste verklaarde, maar bovenal, omdat het een wezenlijk gevaar voor Europa uitmaakte.

» Sardinie is de eenige staat in Italie die bij magte was, om een' ondoordringbaren sluitboom tegen den oproerigen geest op te rigten en terzelfder tijd van Oostenrijk onafhankelijk te blijven. — Sardinie is het tegenwigt tegenover Oostenrijks aanvallenden invloed.

» Indien Sardinie, uitgeput in magt, verlaten door zijne Bondgenooten, bezwijken moest, indien het verpligt wierde om zich aan Oostenrijksche overheersching te onderwerpen, — dan zoude de overwinning van Italie door die mogendheid behaald zijn; en Oostenrijk, na, zonder de minste opoffering het oneindige voordeel van de vrije vaart der Donau, en de onzijdigverklaring der Zwarte Zee verkregen te hebben, tevens in het bezit geraken van eenen overmagtigen invloed in het westen.

» Dit is het wat Frankrijk en Engeland nimmer wenschen, nimmer toelaten zouden.

» Daarenboven zijn de ondergeteekenden overtuigd, dat de kabinetten van Parijs en Londen den toestand van Italie in ernstige overweging nemende, in overeenstemming met Sardinie beslissen zullen over de maatregelen, om een krachtdadig hulpmiddel aan te wenden."

C. de Cavour. De Villamarina.

Parijs, 16 *April* 1856.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Kakao. Den 23n., 48 balen van plant. *Concordia*, a 18,56 cent.

Idem, 24 dito dito van plant. *Caledonia* a 18,56 cent.

Scheepvaart,

Vertrokken.

Den 21sten dezer, de Koloniale Schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Zwaluw, kapt. Uitermark, adres bij J. H. Zaal. Sluit 25 dezer.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit ultimo dezer.

Jonkvrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijsner.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

Triton, kapt. Duinker, adres bij Gisius en Co.

Eliza, kapt. Visser, ahres bij M. D. Huidekoper.

STAAT van de gevallen regens en der temperatuur van den 15den tot den 21sten Junij 1856.

		gevallen regen. in millim.	uitgedampt. in millim.	Temperatuur. maxim.	minim.
Zondag	15	0	1.8	28.1	24.4
Maandag	16	6.2	2.7	31	23.5
Dingsdag	17	4.6	3.8	32.5	24.4
Woensdag	18	0	3.4	31.1	24
Donderdag	19	16.8	1.7	28.5	23.1
Vrijdag	20	0.5	2.6	30.5	23.8
Zaturdag	21	35.8	2.1	28.5	24
Totaal		63.9	18.1		

ADVERTENTIEN.

Paramaribo, *den* 23 *Junij* 1856.

Heden namiddag, omstreeks *kwart over vier* uur, heeft alhier een hevige stormwind gewoed, waardoor aan de daken van een groot aantal huizen, vooral aan den *Waterkant*, zeer veel schade is toegebragt, hier en daar boomen ontworteld en toppen algebroken zijn. Aan boord van een der Nd. Am. schepen, is een Sjouwerman deerlijk gewond geworden.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.